

Штрихи до портрета

На літературному вечорі, який відбувався в Чуднівській середній школі, звучали твори відомих авторів, пісні, один за одним виступали місцеві аматори. Та ось на сцену вийшла тендітна жінка й тихим, але впевненим голосом прочитала кілька своїх віршів. Ми, гості та учасники цього вечора, з великою насолодою вслухалися в живе слово молодої поетеси, пережили, напевне, разом із нею приємні хвилини зустрічі з прекрасним. З її уст звучали як традиційні заримовані рядки:

*Скоро в гаю знову
почнуть співати солов'ї,
немов до точки відрахунку,
все повернеться на землі.
Розквітнуть трави,
забує свіже листя,
і річка в жовтому лататті
всміхнеться, як в намисті...
так і сучасні верліброві філософські медитації:
Якби одного дня
я не народилась,
хто б сприймав
за мене світ?
Чи травинка, а чи птах,
чи хмаринка у високості?
У що б втілилось те,
що прагне пізнання...*

Це була Алла Дмитрівна Роль – випускниця Вільшанської середньої школи та Київського педінституту іноземних мов. Залюбленість у поетичне слово, що супроводжує її з дитинства, праця в школі, зрештою, радіожурналістика – це те підґрунтя, на якому квітне Божий дар поетеси. Ці сфери продовжують жити її добірне слово, яке дихає свіжістю й новизною. А втім, судити про нього, звичайно, читачеві.

Не буду переоцінювати поетичний набуток Алли, але скажу, що враження залишилися приємні. Це й дає мені підставу сподіватися на майбутні творчі злети молодої авторки та належне місце її поезії в царині нашої духовності. І благословити до виходу її першу збірку-ластівку „Відтінки часу”.